

V ékony j ég - M ásodik kieg ész í t Q (befejez és)

Ariana, h étf Q 02 április 2018 - 14:07:03

M ég n éh ány h ónappal k és Qbb

Szitkoz ódva tolom arr ébb a csomagot, miut án m ásodszor r úgok bele. Pedig mondtam Samanth ának, hogy ne a folyos ó k özep ére tegye a cuccait, de mintha a falnak besz éln ék. Mondjuk ennyi mindent egy ébk ént is neh éz norm álisán elhelyezni, valami biztosan rossz helyre ker ül.

Mi a baj? bukkan fel Lucas a h ál ó ajtaj ában.

Majdnem felbuktam egy dobozban k özl öm vele, mire eln éz Q mosollyal n éz a h úga szob ája fel é. Hagyd, m ár sz óltam neki.

Ok é. Lenne kedved egy kis pihen Qh öz? aj ánlja, én meg kapok az alkalmon. Legal ább n égy ór ája pakol ászunk egyhuzamban, kicsit besokalltam. Lucashoz s ét álok, a kezemet az arc ára sim ítom, és k özelebb hajolok hozz á. Lassan kezdem ízlelni az ajk át, de r ögt ön át ölel, mag ához h úz, én pedig vakon tapogat ózok a kilincs fel é.

A f üldug ót m ár elraktam jegyzi meg Jen, amikor elhalad mellett ünk. Morcosan nyitom ki a szememet, de Lucast nem érdekli, ber úgja az ajt ót, és m ásodperceken bel ül az ágyon tal álom magam. Az elm últ napokban alig jutott id Qnk egym ásrá, ezt most er Qteljesen érz ékelem, mert Lucas t ürelmetlen ül ér hozz ám, úgy kell magam al á szor ítanom, hogy visszavegyen egy kicsit. Nem mintha tiltakozna, élvezi, hogy átvettem az ir ány í t ást.

Zih álva omlok r á, a nyak át cs ókolom levezet ésk épp, m íg összegy qjt ök annyi er Qt, hogy mell é fek üdjek.

Eredetileg nem ez volt a terv neveti, és az oldal ára g örd ül, lusta k ör öket rajzol ujj ával a b Qr ömre. M ára hanyagolhatn ánk a dobozol ást. Rendelj ünk pizz át, és n ézz ünk meg egy filmet!

J ól hangzik egyezem bele. Lucas megcs ókol, azt án a f ürd Q fel é indul, de én m ég ejt Qz ök egy kicsit az ágyban.

Amikor n éh ány h ónapja felmer ült, hogy k ölt özz ünk el, valahogy azt hittem, úgysem lesz bel Qle semmi. Lucas annyira elutas í t ó volt, v ég ül a h úgai gy Qzt ék meg r óla, hogy j ó d önt és. M égis att ól tartottam, az utols ó pillanatban visszat áncol. Ör ül ök, hogy nem így lett.

Biztosan nem gond, ha nem adom el? I ép vissza a szob ába.

Ezredszer is elmondom, hogy nem.

Jól van.

Ez volt a legerősebb érvem. Megtarthatja a házát, bár amikor visszajöhet. Szinte biztosra veszem, hogy nem fog, de úgy tűnik, a pusztán lehet, hogy elég elegen bizonyult. Az igazat megvallva, nem csodálom, hogy ennyire ragaszkodik hozzá. Remek gyerekkora volt, ha én így nem kényszerítettem volna fel, nekem is nehezebbre esne tölteni.

Lucas. Rám pillanat, megint tele van kétségekkel, pedig már annyiszor rágtuk át magunkat ezen, hogy szívesen sem bírom. Nem jelent problémát, komolyan. Ha egy kisebb várost kellene eltartanom, azt is megoldanám.

Ezzel elérem, hogy Lucas felneveljen. Visszatér hozzá, elfekszik mellettem.

Azért ez szerintem erősen tűz.

Persze, de még mindig él az ajánlat, hogy megmutatom a bankszámlát.

Ne, nem akarom.

Nem teljesen értem, miért tiltakozik ennyire az ellen, hogy ismerje a pontos vagyonomat, de tiszteletben tartom. Ez most különben sem érdekel, mert majd kiugrom a bíróságra, hogy hazaköltözünk. Bár mennyire szeretek itt élni vele, nekem ez csak miatta otthon. De vágyom egy saját fészek után.

Nem volt egyszer a feladat megtalálni a megfelelő házat. Én eredetileg lakást akartam, de Lucas lebeszélte róla. Gyorsan döntött, hogy a testvérei kerthez szoktak, de tudtam, hogy neki ugyanolyan fontos. Nekem ugyanis az a lényeg, hogy közösen alakítsuk otthonunkat. Amíg elugrom zuhanyozni, Lucas eltűnik. Hallom a hangját odakintről, a lányokkal egyezkedik, én pedig elvárom, ez úttal mit találtak ki.

Samantha az agyára megy, s óhajtja, amikor visszajön. Az egyik üres dobozhoz lép, szórakozottan pakol össze bele a könyveit.

Mit csinált?

Vártam a feleletet a mozdulatuk után. Most éppen jövőre házig akarja húzni a költözést, mondván, majd jön utánunk. Közöltem vele, hogy ne is álmodjon róla.

Lehunytam a szememet egy pillanatra, majd még és sétálok, átölelem. Felnevet.

Mi az?

Most nyaggatni fogsz, hogy adjak neki teret, és engedjek.

Olvasol a gondolataimban? Suttogom a barátomnak, mire felmordul.

A piszkosabb fajtákban biztosan, de ne gyere azzal, hogy nem ez volt a célod. A barátom mosolygok, apró harapok a nyakába, mire felnyög. Felejtse el, most költöztem fel.

Öreg hiba bújom a fölébe, és érzem, hogy megremeg.

Kibontakozik a karjaim között, majd komolyan rám néz.

Tényleg úgy gondolod, hogy hagyjam itt, és bízzam rá?

Igen.

Bólint, de az ért kiszúrom, hogy nagyon nem szívesen egyezik bele.

Mielőtt azonban megszólalhatnék, megelőz.

A te gondolkodásod közelebb áll az övéhez. Szóval legyen, ahogy akarjátok, de ha gond lesz, téged nyúzlak meg.

Miért engem?

Mert te leszel a közérző barátja. Tudom, hogy csak viccel, ahogy azt is, mennyire nehezen adott most igazat nekem. Közben viszont tisztában vagyok azzal, hogy nem ez az egyetlen dolog a közöttük és közöttük, ami aggasztja. Ahogy ez eszembe jut, mintha Lucas is megérezné, mert szóba hozza. Stephennek elmesélted már?

Tegnap este mondtam neki.

Gondterhelt. Sőt róla, az összes izma megfeszül, látom az alakján.

Mégis igyekszik semleges maradni, bár féltékenységre árad belőle.

És mit reagált? Kiugrott a bőréből?

Olyasmi.

Élesen szíjva be a levegőt, aztán megrázza a fejét.

Ez egy borzalmas ötlet. Annyi más helyre költözhetünk &

Te is vándorolsz vissza.

Nem vitatkozik, mert hazudna. Helyette felegyenesedik, felém fordul, a bizonytalansága rosszúlesik.

Nem élem túl, ha elvesz ítélek.

Nem fogsz. Nem veled lennék, ha Q kellene, ezt te is tudod. Mi a baj?

Elmosolyodik, engedi, hogy magamhoz öleljem, nevetni kezd a karomban.

Fogalmam sincs. Talán fáradt vagyok egy újabb harchoz.

Nem bízol bennem?

Bennem bízol, magamban nem sódhajtja, és erősebben bízik hozzám. Nem bírom, amikor ennyire megzuhan az önbizalma, fleg, ha nincs rá oka.

Szeretlek, ez nem fog pár kilométer miatt változni nyugtatom, és tudom, hogy hisz nekem.

A torkomban dobog a szívem. Alapból fura, hogy csengetek, pedig a kulcs itt lapul a zsebemben. Mégis inkább arra várok, hogy Stephen ajtót nyisson nekem, miközben azon merengek, ez a változás pontosan mit jelent. Igazság szerint abba sosem gondoltam bele, neki ez hányszor járt át a fejében, amikor volt valakim. Még nekem csak szokatlan, neki elkeserítő lehetett & Idáig jutok, amikor Stephen végre elkerül.

Szia! Köszörülöm meg a torkomat, de Stephen olyan gyorsan ölel magához, hogy meglepődni sincs időm.

Matty suttogja valami köztönös hangszílyal. Ráégen nem így mondta a nevem, más a hangja. Elenged, széles mosollyal invitál beljebb, majd megtorpan. Hol a kulcsod?

Nem tudtam, egyedül vagy-e.

Stephen meglepetten pislog rám, aztán kicsit kínosan elneveti magát. Jogos.

Leveszem a cipőmet, követem Stepheent a nappaliba. Azonnal szemet szúr az apró változások, de igyekszem lenyelni a megjegyzést.

Jamie?

Tudja a fene vonja meg Stephen a vállát, miközben a borszék irányához lép, és kérdőn felmutatja az üveget.

Azt hiszem, taxizok állapítom meg, mire kiröhög.

Azt ne mondd, hogy úgy készültél, hazavezetsz.

Dehogy vallom be, és elfogadom a felém nyújtott poharat. Egy darabig csendben vagyunk, kicsit zavar is, hogy ennyire nem tudunk beszélni. Pedig egy ideje napi kapcsolatban vagyunk, telefonálunk, videochatelünk. Így személyesen viszont érzem a közünk lévő szakadékot, bár bízom benne, hogy ideiglenes.

Lucas?

Akadt némi elintéznivalója, majd a klubban találkozik felelem, mire Stephen bólint. Igazság szerint dolgom nekem is lett volna, csak már hiányoltalak mondom ki, ami a fejemben jár. Egy pillanatra megbánom a merész égemet, de úgy történik, Stepheent boldoggá tettem vele.

Örülök, hogy visszajöttél, Matty. Jó, hogy nem szaladtál örökre világgá el Qlem.

Hirtelen fogalmam sincs, ezt hogyan kellene értenem, de nem merek rákérdezni. Stephen újratölti a poharamat, vidáman magyaráz a cégről. Pár napja istentelenül fontos projektet csípett meg, még mindig nem értem, hogyan csinálta. Igaz, elégszép prémiumot kapott érte. Erről jut eszembe &

És mire költöd a hirtelen jött pénzt?

Elhallgat, zavartan babrálja a kezében lévő üveget.

Még nem döntöttem el, vásárolja, de azonnal az az érzésem támad, hogy hazudik. Nem értem, miért, nekem sosem szokott. Ez elkészt. Valószínűleg feltűnik neki, mert átfogalmazza.

Jó, van elképzelésem, de még kialakulóban. Majd utána elmondom, jó?

Ha nincs közöm hozzá, nem muszáj felelem, bár igenis rosszlesik.

Nem erről van szó.

Annyiban hagyom, a hangulatunk így is eléggé elromlott. Lázasan kutatok valami új témát, de Stephen megint megelégeli.

Craig mondta, hogy lehozza a pasiját?

Emléztette, igen mosolyodom el. Hetek óta hallgatom az áradásokat. Ezek után remélem, minimum feleannyira tökéletes pasit szedtem össze, mint amilyennek leírta.

Stephen felröhög, közben újra teleönti a poharamat, és közben bölöget.

Jó teszt neki. Bírom a pasast, Craig totál le tud lazulni mellette, pedig ezt nálam nem könnyű elérni.

Hát valóban. Bár mostanság kicsit több önbizalma van, és ennek egy részét neked köszönheti.

Stephen megvonja a vállát, de tudom, hogy örül a változásnak.

Kellett valaki, akit magammal rángatok kondizni, miután leléptem. Eleinte nagyon nehezen vettem rá, azóta van, hogy szombatonként kirugdos az ágyból, hogy kapjam össze magam meséi. Majdnem félreírelem az italt, ahogy elképzelem a szituációt.

Jó tett neki, hogy veled barátkozik.

Ahhoz képest, hogy félúton egyensúlyozott aközött, hogy a gatyámba mászson vagy utáljon? Vágja rá Stephen vigyorogva. Sosem hittem volna, hogy ilyen jóban leszünk.

Ezért én vagyok a leginkább hálás.

Stephen telefonja pittyen egyet, szórakozottan nyúl utána.

Jamie már odaért, és üzeni, hogy húzzuk le a seggünket. Idéztem.

Akkor jobb, ha indulunk, nehogy kikapjucskolom, mire vet rám egy nagyon gyilkos pillantást. Nem örököm vele, lehúzó az italomat, és a bejárat felé indulok.

Matty.

Hm? Fordulok vissza felé.

Többet ne menj el, jó? Kéri, de nem igazán várválaszt, elszakítja a tekintetét, és a cipőjéért nyúl.

Szinte szédülök a zsongástól, ami lent fogad. Hiába, nyár van, buliszezon, én meg nagyon elszoktam ettől. Azonnal felpozíciókba, alig várom, hogy magával ragadjon.

Ott van Craig mutat Stephen a szokásos helyünk felé, és elindul arra, én pedig követem.

Na, már azt hittem, ide sem találtok nevet Craig, mielőtt megölel. Örülök neki, nagyon hiányzott, hiába beszéltem vele is majdnem

mindennap. Elismer Qen v égign ézek rajta, mire zavartan vigyorog r ám.

H ú, r ád sem ismerek!

Na, ne t úlozz, m ég elpirulok! olt le, de az ért l átszik, hogy élvezi a hat ást. T ényleg j ól n éz ki, és ami a legjobb, ez a fell ép és én is mintha érz Qdne.

H át elvinn élek egy k örre, ha nem lenne Lucas kontr ázok r á, mire Craig felr öh ög, Stephen pedig vigyorogva fordul el. Na igen, Q meg is csin álta.

Ebbe az ért én is belesz óln ék.

Hopp á. Tot ál elfeledkeztem arr ól, hogy Craig épp nem fac ér, a pasija r áad ásul t ök életesen id Qz ít a felt qn ésével.

Na, ez k ínos sz ólalok meg, és fel é fordulok, hogy bemutatkozzak. Szia, Matt vagyok, és am úgy nem volt k öztünk soha semmi, csak ugratom.

Tudom feleli teljesen term észzetesen, a harag minden jele n élk ül. Ezt meg úsztam. Ut áltam volna magam, ha bekavarok nekik egy h ülye besz ól ással. Terry. Ör ül ök, hogy megismerhetlek.

Én is.

Lucas? pillant k örbe Craig. Önk éntelen ül ny úlok a telefonom ért, de m ég nem h ívott.

K és Qbb j ön.

J ól van.

Eg ész j ól alakul az este, Terry kellemes t ársas ág, r áad ásul Craig val óban sug árzik mellette. Stephen viszont engem figyel, és ett Ql azonnal kiz ökkenek, amint észreveszem.

Mi az? hajolok egy árnyalatnyit k özelebb, hogy halljuk egym ást. Minden rendben?

Persze, mi ért? k érdezek vissza. Kitart óan b ámul r ám, de abszol út fogalmam sincs, mire akar kilyukadni.

Biztos, hogy Lucas j önni fog?

Persze v ágom r á, és a bej árat fel é sand ítok, majd a telefonomra. Azt mondta, egy bar átj ával tal álkozik, azt án len éz ide.

H át j ó hagyja r ám Stephen, b ár nem is igaz án tehet m ást, mert Jamie megjelenik, és r ögt ön kisaj át ítja. Én csak egy biccent ést kapok t Qle, érezteti, hogy tov ábbra sem kedvel, de nem zavar. Am íg Stephen j ól megvan vele, fel Qlem azt án f újhat r ám. Egy ébk ént sem marad sok áig, val ósz ín qleg a bar átaival j ött. Valahogy nem is v ártam, hogy Stephennel folyton egym áson l ógn ának.

Abban a pillanatban n ézek ism ét az ajt ó fel é, amikor Lucas v égre meg érkezik. Mondhatn ám, hogy meg érz és, de nem hiszek az ilyesmiben. K övetem a tekintetemmel, és amikor észrevesz, r ám mosolyog, én pedig azt is azonnal elfelejtem, hogy vannak

körülöttem. Lucas mellém ül, nem ül szorosan, szinte alig ér hozzám, Craiggel kezd beszélgetni.

Na, megvan a létszám jegyzi meg Stephen, és felkel. Akkor hozok még egy kört.

Amint Stephen eltávolodik, Lucas közelebb mozdul, és hirtelen leesik, hogy miatta nem bújott hozzám, ezt viszont nem tudom mire vélni. Apró gesztus vagy csak nem akart feszültséget? Inkább nem kérdezem meg tőle.

Minden rendben? fordulok felé. Bólint, kapok tőle egy apró csókot, és a kezét az enyémbe csúsztatja.

Hosszú volt ez a nap sóhajtja, és felpillant, amikor Jamie ismét megáll az asztalunknál.

Stephen?

Szerez egy kis utánpótlást felelem, Q viszont nem velem foglalkozik. Észbe kapok. Jamie, Q itt a párom, Lucas.

Sokat hallottam rólad nyújt neki kezét Lucas mosolyogva.

Én is.

Hát, én csupán jót. Gondolom, te inkább rosszat feleli Lucas nevetve, mire Jamie is felenged kicsit.

Nem csak azt vágyja rá, és leül velünk szemben. Az este további részében kitartóan figyel minket, már kifejezetten bosszant, de nem teszem szóvá, amíg nem alkalmas a pillanat.

Mi az?

Megvonja a vállát, és elgondolkodva bámul rám.

Kezdem érteni, mi ért nem Stephen.

Hm?

Eddig haragudtam rád, amiért megbántottad, még akkor is, ha én csak így kerülhettem a kánpébe. De már látom, hogy tényleg totál szerelmes vagy jegyzi meg. Elmosolyodom.

Jól megvagytok Stephennel? Válaszol rám.

Nagyrészt.

Nincs ideje kifejtene, pedig nagyon érdekelné, hogy érti ezt. Kénytelen leszek kifaggatni Stephent, vele talán többre jutok. Az este azonban nem tartogat rá lehet Qs éget, túlsgosan belemerülünk a buliba, egy idő után már amúgy sincs agyam a komoly dolgokhoz. Hétfőnapok óta nem éreztem magam ennyire jól.

Neked nagyon hiányzott ez állapotja meg Lucas hazafelé, mire bólintok. Nem tudom eldönteni, hogy rosszlesik-e neki.

Neked nem?

De, azt hiszem. Körülötök, hogy visszajöttünk mondja, és én végleg megkönnyebbülök.

Nehezen ébredek fel. Nyqgösen pislogok a telefonom kijelzőjére, és felnyögök. Pedig idő van, ha normálisan el akarok kúszni, muszáj kimásznom az ágyból. Lucas megmoccan mellettem, a karja a mellkasomra siklik, és én legszívesebben tovább aludnék az ölel és ében.

Biztos menned kell?

Megígértem, hogy megpróbálom felkelni, miközben igyekszem nem hagyni, hogy az álom visszazippantson.

Ugye ezt nem rendszeres ítétek megint? – s óhajtja Lucas, de leveszi rólam a kezét, amit Ql azonnal hiányérzetem támad.

Nem tudom. Most épp nagyon nem tartom jó ötletnek.

Sosem volt az. Nem értem ezt a perverz ötletet, hogy egy átbulizott éjjel után kondizni mászkáltok. Beteg egy szokás – mondja Lucas, és a másik oldalára fordul. Nyöszörgve ülök fel, a kezemet a fejemre szorítom. Basszus, mennyit ittam?

Sokat válaszolja meg Lucas a ki nem mondott kérdéseim. Nevetni kezdek, majd fájdalmasan felnyögök. Kicsit még így maradok, mozdulni sincs kedvem, és ha nem öröklök neki, hogy újra Stephennel találkozhatok a délutánt, esküszöm, most délutánként visszamegyek Lucas mellé. Így viszont csak hozzáhajlok, csak ott nyomok a vállára, és a fürdőszobába megyek. Kicsit sikerül felfrissülnöm, és nem émi reggelit is magamba erőteltetni, mielőtt elindulok Stephenhez. Meglepetésemre alsógatyában nyit ajtót, és nagyon nem úgy tekint, hogy egyhamar indulni tervez.

Korán jöttöm? – kérdezem döbbenetesen, erre nemes egyszerűséggel vállat von.

Mindjárt összekapom magam.

Mikor feküdtél, hogy ennyire kúsz vagy? – faggatom, mire hatalmasat sóhajt.

Nem igazán aludtam – vallja be, majd a hálóba megy, onnan már felöltözve tér vissza, bár lefogadtam, hogy ebből Ql nem lesz edzés.

Mi a baj?

Semmi.

Túl flegma, de nem is ez az igazi bajom.

Miért hazudsz?

Gyengén felnevet, aztán az egyik székre mutat, majd Q is helyet foglal velem szemben. Kérdőn felmutatja a cigisdobozt, és amikor nem tiltakozom azonnal, rágyújt. Na, ez nem hiányzott.

Jamie?

Tegnap kidobott.

Tessék? Miért?

Stephen megnyalja az alsó ajkát. Bár mennyire nem örökömnek

mutatja magát, ideges és meggyötört. Nem értem, minek a mqsor, engem úgysem vágát.

Stephen? sürgetem, mire megint vállat von.

Pedzegette az összeköltözést, én meg leoltottam vallja be, én pedig ismét megdöbbenek.

Miért?

Mert jó ez így. Szeretek egyedül élni.

Elszámolok magamban tízig, majd a szekrényhez lépek, belenézek. Kiveszek egy bögrét, felmutatom.

Ez tuti nem a tiéd.

Nem.

Bólintok, a tekintetem végigsiklik a polcokon.

Nem iszol tejet, sem kakaót. Utálsz a gyümölcsöket, csak a feketét szereted, mégis tele van epres és barackos filterrel a tartó. Folytassam?

Hangos szusszanással fújja ki a füstöt, és mérgesen hátrafordul hozzám.

Mit akarsz?

A fogason legalább két kabát nem a tiéd. Ha belenéznek a gardróbába, hány ruha lenne Jamie-é? A fürdőben is ott a cucca, gondolom sorolom, Stephen viszont egyre dühösebbnek tűnik.

Matt morran rám, de nem érdekel, elegem van a hülyeségből.

Hány napot töltöl nálunk egy héten?

Tűzfeszíted a hűtőt.

Válaszolj! szólok rá. Ismét hátat fordít, újabb cigarettát vesz el, úgyhogy kinyitom az ablakot, mielőtt megfulladok. Tegnap pont a leszokásról magyarózott, most megint lánzdohányos.

Mikor hogy. Általában & Elhallgat, mogorván hátrébb a dobozt. Csak néha megy haza. Főleg, ha mást szedek össze mondja végül kelleetlenül, én viszont tényleg nem fogom fel, miért csinálja ezt.

És mikor szedte el össze utoljára mást?

Nem tudom.

Dehogynem vágom rá, mire újabb, kifejezetten ideges sóhajt kapok. Tisztában vagyok vele, hogy kezdek az agyára menni, de akkor sem fog lerázni. Nem hagyom, hogy elrontsa, mert érzem, hogy most csak dacos, és talán fél. Sőt, őt ismerve, retteg az elkötelezettől, és valljuk be, erre én is rátettem egy lapáttal.

Körülbelül egy hónapja ismeri el, mire elmosolyodom.

Visszaülök a székre, de ő makacsul az asztalon tartja a tekintetét.

Akkor áruld már el nekem, mi ért akadtál ki azon, hogy hivatalossá

akarta tenni, hogy beköltözött? Ahogy nézem, nem ma történt.

Menj a pica ába! Fortyan fel.

Nem, te menj oda! El fogod veszíteni, ezt akarod?

Némi hezitálás után megrázza a fejét. Még egy mélyet szív a cigarettából, aztán lassan elnyomja a csikket a hamutálban. A mozdulat kiszámított, elnyújtott, nyilvánvalóan húzza az időt.

Még veled sem költöztem össze.

Rajtad múlt?

Hirtelen kapja fel a fejét, a szeme szikrázik, hűtőrák. Egy hosszú pillanatig farkasszemet nézünk, aztán épphogy, de elmosolyodik.

Nem tudtad volna viszonzni, igaz?

Tizennyolc évesen én már túl voltam rajtad.

Bólint, újra megindul a doboz felé a keze, aztán visszahúzza.

Sajnálom, hogy majdnem mindent összekrettem – mondja alig hallhatóan. Erre nem tudok mit felelni, lerágott csont. Aztán újra megszólal, ez úttal lágyabban. Nagyon más, amit iránta érzek. Világ életemben te voltál az egyetlen, aki szeretett, még ha nem is úgy, mint akartam. Néha még mindig nem tudok mit kezdeni azzal, hogy valóban kellek neki.

Es az a megoldás, hogy úgy teszel, mintha nem számítana? A könyökére támaszkodik, a tenyere mögé rejti az arcát, nyugos hangot hallat. Aztán elhúzza a kezét, és nevetni kezd.

Nem. Tudom, hogy menekül és, amit csinálok, és nagyon gyerekes. Most boldog vagy?

Én a helyedben nagyon gyorsan kiengesztelném – mondom komolyan.

Kidobott.

Szerintem csak elege lett abból, hogy nem számít neked eléggé.

Számít! – vágja rá mérgesen, aztán visszavesz. Csendben mered maga elé, majd kiböki. Azt hiszem, szeretem.

Furcsa Stephent így látni. Hirtelen fogalmam sincs, mit érzek. Egyszerre kap el a megkönnyebbülés, az izgalom és az öröm. Mindig azt kívántam neki, találjon valakit, aki boldoggá teszi. Tudtam, hogy nem én leszek az. Közlebb hajolok hozzá, érem, hogy újra rám nézzen.

Mondd meg ezt neki is!

És ha elkéstem?

Zavart és kétségbeesett, annyira nem illik hozzá ez az önbizalomhiány.

Te is tudod, hogy nem késtel el. Különben meg, már hónapokkal ezelőtt komolyan vehetted volna.

Legutóbb két napot voltál itthon, ebből nem állapíthatod meg feleli Stephen felvont szemöldökkel, nekem pedig kiszalad a számon a titok.

Beszélgettünk.

Mikor?

Mielőtt hazaindultam, összefutottunk.

Mi van? Lépett Qdik meg Stephen, aztán amint eljut a tudatáig az információ, elszökött a tekintete. Megölm.

Ne tedd! Az ember azzal ül le így, akit vetélytársának tart próbálok menteni a menthetőt, bár Stephen nem is látszik annyira mérgesnek emiatt, inkább mintha mulatná. Aztán megint elkomorodik.

Erről jut eszembe, amikor én Lucasszal beszélgettem kettesben. Most rajtam a sor, hogy elhíjlek. Egyikünk sem említett korábban semmi ilyesmit.

Tessék? Ez mikor volt? Kérdezem, Stephen viszont sokáig csendben marad. Megnyalja a szája szélét, és én biztos vagyok abban, hogy nem fogok örülni annak, amit megoszt velem.

Háromszor próbáltam elcsábítani Qled kezd bele lassan. Mindháromszor elzavart. Az utolsó alkalommal konkrétan földbe tiporta az önérzetem. Akkor értettem meg, hogy tőle tényleg tartanom kell, mesélnem nem tud lelkesen.

Mert elküldött?

Nem. Mert szeret téged.

Mégis közbéléptél és óhajtom, mire elvesznetten rámpillant.

Sajnálom. Annyira és nem akartam elhinni, hogy megtaláltad, akit kerestél ismeri el.

Nem tudok haragudni. Már nem. Korábban sem ment igazán, maximum időszerűségekre nehezteltem rá, de tőled ágasan szeretem. Q-t ahhoz, hogy igazán haragudjak. És bízom benne, hogy végre teljesen rendbe jössz minden.

Gondolom, a kondi lefújva.

Stephen felröhög.

Mit szólsz inkább egy mozihoz? Dobja fel.

Rendben. Utána viszont megkeresed Jamie-t jelentem ki ellentmondást nem tűrően.

Jól van. Amúgy a prémiumból kicsit akartam venni. Múltkor rávettem, hogy tegye le a jogsit. Nem akartam elmondani neked, nehogy kőörberöhögj.

Nagyon igyekszem, hogy arcizmom se rezdüljön.

Én még egy esélyt kaptam, Q kulcsot.
Fülig ér a szám, ahogy az üzenetet olvasom. Felnevezve Lucas
kérd Q tekintetével találkozik, és továbbra is jókedvűen szólalok
meg.

Kibékültek.

Helyesen reagálja le, aztán hűmmög egyet, mielőtt folytatná.

Stephen mesélte, hogy tegnap bocsánatot kért tőlem?

Komolyan? Kérdezem döbbenten. Ezt nem vártam volna
Stephentől, nem az a típus, aki ennyire elismerné a hibáját. És
mit mondott?

Hogy majd egyszer kiheverem vonja meg a vállát Lucas. Ezen
szintén meglepődöm. Az eddig is tiszta volt, hogy továbbra is neheztel
Stephenre, de nem hittem, hogy ennyire.

Még mindig győzelme? Puhatolózom, mire frusztráltan
felsóhajt.

Életem legnehezebb hónapjait köszönhetem neki, de nem, nem
győzelme. Az a legbosszantóbb, hogy valahol megértem Q-t. Így
hogy utálhatom?

A hangja mégis csupa él, szinte világ, de nem engedi, hogy
vigasztaljam, elléptem.

Értem.

Hátat fordít nekem, az ágyat rendezi el, miközben beszél hozzám.

Amikor szétmentünk, nagyon magam alá zuhantam. Korábban is
volt nehéz szakításom, de nem ennyire. Mintha kitépték volna egy
részemet. Nehezen álltam talpra.

Lehunyam egy pillanatra a szememet. Emlékszem, nekem milyen rossz
volt elviselni a hiányát, és ha tehetném, visszaprógnék az időbe, Q-t,
hogy azt a hibát ne kövessem el, mégis csak egy elcsúszott szó jött
a nyelvemre.

Sajnálom.

Ingerülten rendezgeti a párnát, ordít róla, hogy az egész
pótcselekvés, de nem merem kivenni a kezéből Q-t.

Minden rohadt nap reménykedtem, hogy feltáncsz, és bocsánatot
kérsz, de mire megtetted, már valami nagyon meghalt bennem.
Fogalmam sincs, hogyan tudtad feléleszteni halottaiból mondja
tovább, mire gyengén elmosolyodom.

Nem volt egyszer a dolgom felelem, de továbbra sem hajlandó
rám nézni, a szavak viszont még mindig dőlnek belőle, egyre inkább
elszoruló szívvel hallgatom.

Nem viccből nem beszélek soha azokról a filmekről. Életem
legsúlyosabb döntése volt, és tudtam, hogy megszívhatom vele
kérdőbe. De nem maradt más választásom, annyi tartozásunk győzött

fel, hogy a v égrehajt ón ál volt a h áz. Tudod, hogy nem vagyok egy s ír ós fajta, de a k övetkez Q heteket átzokogtam, t ük örbe sem b írtam n ézni. És újra meg kellett tennem. Azt án megint & Elcsuklik a hangja, hosszan f újja ki a leveg Qt. A legrosszabb m égis az volt, amikor be kellett vallanom any ámnak, honnan van a p énz. Az Q k önnyei jobban f ájtak. Megint meg áll egy pillanatra, b ántja az eml ékez és, de f élek k özbev ágni. Ahogyan viszont te felhoztad, hogy megn ézted & olyan hatalmas pengével v ágtad belém a k ést, hogy arra szavak sincsenek.

Sajnálom ism étlem magam kisz áradt torokkal. Lucas m ég mindig nem fordul felém, és azon gondolkodom, hogy szemt Ql szembe t ényleg nem tudna err Ql besz élni.

P mutatta meg, nem igaz? Nem v árja meg, m íg v álaszok. Volt bennem egy pont, amikor meg akartam keresni, de olyan indulat d últ bennem, hogy f éltem, mit tennék. Pedig viszonylag békés embernek tartom magam.

Lucas &

Bocs, nem értem, mi ért k ív ánkozott ki most ez bel Qlem szakít f élbe, mintha épp csak leesne neki, hol járunk. Közélebb mozdulok, meg állok mögötte, a nyakába szuszogok, de Q ugyan úgy áll, a pár centi ellenére is távol t Qlem.

Mert sosem beszéltük meg.

Lehet hagyja rá, és óvatosan megrázza a fejét. Nem ment, még most is alig. Legszívesebben elfelejteném, de az lehetetlen. A mai napig álmodok róla, hogy forgatunk &

Amikor azt mondd, rám álmód volt?

Igen. Bár olyankor sokszor anyával álmodom.

Engedi, hogy átöleljem, rám írtja a karját az enyémre. Ritkán mutatja meg ennyire a sebezhetőségét.

Nem bírtam megtenni újra, még érte sem. Szánalmas, nem igaz? suttogja.

Nem az.

Ha több pénzünk lett volna már az elején, talán &

Ne csinálnád ezt, nem tehetted volna!

Felóhajt, az arcához emeli a kezét, és tudom, hogy könnyezik. Nem számítok rá, hogy tovább mesél, mégis így történik.

Egy srác szervezett be, akivel kavartam. Tudta, hogy jól bírom a fájdalommal. Bár az már más kérdés, hogy nem ugyanaz, ha az ember élvezi is. Elakad, fázósan húzza össze magát, szorosabban simulok hozzá. Az első két Q nem volt annyira gáz, jó partnert fogtam ki, sokat segített. Aztán a harmadiknál emeltük a tétet. Te valószínűleg azt láttad. Nem értem, hogyan hiheti bárki is azt, hogy

van él Q ember, aki élvezi, ha ilyesmit csinálnak vele. Én konkrétan csak az ért b írtam ki, mert nem voltam teljesen magamnál.

Elapad benne az áradat, csendben van, sok áig állunk így, ölelkezve.

Köszönöm, hogy elmondtad tőrtőn meg a némaságot, mire végigsimít a karomon.

Soha senkinek nem b írtam. B írtam benne, hogy a húgaimnak sem jut a fülébe.

És?

Samantha tudja. Anyám félrebeszélte a gyógyszerektől, és elárulta neki.

Mit mondott?

Hogy tisztel az ért, mert képes voltam rá. Hát, legalább Q feleli élesen, de amint kibontakozik a karomból, azzal a lendülettel visszahúzódom.

Ha tehetném, kitörölném, ami akkor kicsúszott a számon s úgom a fülébe.

Hagyd. Neked már megbocsátottam. Stephennek viszont nem tudok, és nem csak magam miatt.

Ez úttal hagyom, hogy lerázzon magáról, de amikor megpördül, meglep a heves csókkal. Érzékenyen harapja a nyakamat, a tenyerét a nadrágom elejére simítja, fél perc alatt végem van, annyira felhúzó.

Szeretkezni akarok bújja, nekem pedig eszemben sincs tiltakozni. Visszavesz, folyamatosan lassul, nyoma sincs benne már a láznak, a kezdeti durvasága szenvedélyé csitul.

Szeretlek.

A válasza nyögésbe fullad, de úgyis tudom, hogy ugyan így érez &

Vége

Előző